

ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΠΛΑΝΑΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. "Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρος τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-

κον. Ἐκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχῆν μου. Ἐξελοῦ
με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχῆν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου. Καὶ ἀπόλεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχῆν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου. (τετράκις)

Τροπάρια. Ἡχος δ'. Ὁ ύψωθείς.

Τῷ θεοφόρῳ Νικολάῳ προσέλθωμεν
οἱ ἐν ἀνάγκαις, ἀσθενείαις καὶ θλίψεσι,
τὴν παρ' αὐτοῦ βοήθειαν αἴτοῦντες ἐκ ψυχῆς·
παρησίαν ἔχει γὰρ πρὸς Χριστὸν τὸν σωτῆρα
καὶ αὐτοῦ τὸ ἔλεος ἐπισπᾶται ἀφθόνως
τοῖς αἴτουμένοις χάριν ἐκ Θεοῦ,
πίστει βαθείᾳ, εἰς ὄνησιν* εὔκαιρον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε,

* Ἡ «εἰς ἵασιν εὔκαιρον», προκειμένου περὶ ἀσθενῶν, ἀντὶ «ὄνησιν» (= ὀφέλειαν).

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50ός)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνό-
μημά μου· Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι
τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἤγάπη-
σας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλω-
σάς μοι. Ραντιεῖς με ύσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται
ὅστεα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,
καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαι με ἐξ αἵματων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. "Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον" καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΩΝ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς: «Ἀγίῳ Νικολάῳ Πλανᾷ ἵκεσία Νικοδήμου Π(ατρῶν)».

΄Ωδὴ α'. Ὁχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

΄**Α**γρύπνους εὐχάς σου, Πάτερ Πλανᾶ,
Κυρίῳ προσάγων, ἡγιάσθης ώς ἐκλεκτὸς
λειτουργὸς τῶν θείων μυστηρίων.
νῦν δὲ εὐχέτην ἡμῶν σε κεκτήμεθα.

Γινώσκοντες πρέσβυν σε πρὸς Θεόν,
ίκεσιον ὅμνον ἀναμέλπομεν ἐκτενῶς·
σκέπε τοὺς τελοῦντας ἐν κινδύνοις,
καὶ ταῖς πρεσβείαις σου, Πάτερ, διάσωσον.

Ιλέωσαι ἄγιε τὸν Χριστόν,
όργῆς ἐκλυτρῶσαι καὶ κακώσεως καὶ φθορᾶς,
τοὺς περιπεσόντας ἀμαρτίαις,
ὅς διὰ σώματος ἔκαστος ἐπραξεν.

Θεοτοκίον

Ωραῖσμα, κλέος, δόξα, σεπτὴ
Δέσποινα τοῦ κόσμου, Παναγία Μήτηρ Θεοῦ,
δέξαι παρακλήσεις ἰκετῶν σου,
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου προσάγαγε.

’Ωδὴ γ’. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικολάου τοὺς πόδας ὑπὲρ τὴν γῆν ἐβλεπον,
ἐκθαμβοὶ οἱ ἄκακοι παῖδες καὶ διηγήσαντο,
δόξαν οὐρανίον φωτὸς ἀκτίστου ἐκλάμπειν,
περιρρέειν δ’ ἀνωθεν τοῦτον δεόμενον.

Ιερεὺς τοῦ Υψίστου, Πάτερ Νικόλαε γέγονας,
κλῆσιν οὐρανίαν ἐδέξω καὶ ἡκολούθησας·
ώς δ’ ἐμνημόνευες ὄνομαστὶ τῶν σῶν τέκνων,
καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητι τῆς παρακλήσεως.

Καθαρᾶς ἐκ καρδίας ιερουργῶν Ἀγιε,

ώς νυχθημερὸν οὐκ ἐπαύσω Χριστῷ δεόμενος,
καὶ νῦν ἵκέτευε, Πάτερ Πλανᾶ ταῖς εὐχαῖς σου,
δοῦναι τὸν Φιλάνθρωπον πᾶσιν ὃν χρήζομεν.

Θεοτοκίον

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω,
καὶ ἐκ τῶν ἄνω ἀχώριστος,
Λόγος ἀπερίγραπτος ἥλθε, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.
Σὺ δὲ Πανάχραντε, τοῦ Ἀχωρήτου ἡ χώρα,
σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἡμᾶς τῇ σκέπῃ σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου,
Πανοικτίρμον,

Νικολάου Πλανᾶ εὐχαῖς, ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
ῳ ἔδωκας πολλὴν πρὸς Σὲ παρρησίαν.

Επίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε, Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν οἰκτρὰν ἀναξίων ἡμῶν παράκλησιν,
σὺν πάτρῳ Νικολάῳ εὐχέτη.

Αἴτησις καὶ μνημόνευσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἦν
ψάλλεται τὸ ἀκόλουθον·

Κάθισμα. Ἡχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείαν θερμὴν αἴτουμεθα, μακάριε,
ποιῆσαι Χριστῷ ὑπὲρ τῶν προστρεχόντων σοι·
ἱερὲ Νικόλαε, ἐκτενῶς Ὑπεράγαθον αἴτησαι,
ώς παρρησίαν ἔχων πρὸς Αὐτόν,
ἔλέους τυχεῖν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

΄Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Λυτρωτὰ πολυέλεε,
σεπτοῦ Νικολάου Πλανᾶ δεήσεσι,
τὴν ἡμῶν δέξαι παράκλησιν,
τῶν σοὶ προσφευγόντων ἐκ πίστεως.

΄Ανεξίκακε Κύριε,
μὴ μνησθῆς πταισμάτων ἀχρείων δούλων σου,
έαυτοὺς γάρ Σοι ἀνέθεντο,
Πλανᾶ Νικολάου πρεσβεύοντος.

΄Ωραιότητι Ὁσιε,
τῆς ἀγιωσύνης καταλαμπόμενος,
πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Παντάνακτος
μετὰ παρρησίας παρίστασαι.

Θεοτοκίον

Παναγία θεόνυμφε,
Σὺ τοῦ κόσμου Δέσποινα καὶ βοήθεια,
καὶ ἡμῶν γενοῦ μεσίτρια,
ίεροῦ Πλανᾶ ἐπακούουσα.

΄Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λόγον ἀγαθὸν σὴ καρδία ἐξηρεύξατο
νυχθημερόν, ἄγιε Πάτερ, Θεῷ,
λόγον δὲ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν εἰπὲ ἱκέσιον.

΄Ανεσιν ἡμῖν ἐκ κακῶν παντοίων, Ἅγιε,

παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐκζητῶν
μὴ διαλίπης τῇ ἐνθέῳ παρρησίᾳ σου.

Νέκρωσιν παθῶν, πειρασμῶν τε τὴν ὑπέρβασιν,
Πάτερ, μιμούμενοι τὴν σὴν βιοτήν,
τῇ θείᾳ χάριτι, σὺν σοὶ κατορθώσοιμεν.

Θεοτοκίον

Ανασσα σεπτή, Θεοτόκε Παμμακάριστε,
ἀγίων μείζων Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
ἡ Θεὸν Λόγον ἀγιώτατον κυήσασα.

΄Ωδὴ σ'. Τὴν δέησιν ἔκχεω πρὸς Κύριον.

Ικάνωσον ταῖς εὐχαῖς σου, "Ἄγιε,
πορευθῆναι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου;
καὶ ἀκλινῶς ἡμᾶς πίστιν τηρῆσαι,
καὶ τὸν ἄγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι,
καὶ τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως δέξασθαι."

Καλέσαντες τὸ σεπτόν σου ὄνομα
ἀρετὴν ἀξιοχρέως τιμῶμεν.

Πάτερ Πλανᾶ, ὄνομάζειν σε γνόντες,
τῆς ἀγιότητος τύπον ἐκφέρομεν·
καὶ ἐνδοξάζομεν Θεόν,
θαυμαστὸν τοῖς ἀγίοις ὑπάρχοντα.

Εὐλόγησον οὐρανόθεν, "Ἄγιε,

τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ βοηθείᾳ·
καὶ δωρεάν, ὥσπερ ἔλαβες, Πάτερ,
δωρεὰν δίδου τοῖς χρήζουσι δόματα,
τῶν παρακλήσεων ἡμῶν
ἐπακούων τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Σωτήριον θείαν χάριν ἔντλησας
ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τρισμάκαρ·
καὶ πρεσβευτήν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
ἀγιώτατε Πάτερ, σὲ ἔγνωμεν,
ἀνατιθέντες ἐαυτοὺς
θεοδέκτοις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου,
Πανοικτίρμογ

Νικολάου Πλανᾶ εὐχαῖς, δούλου πατρὸς ἡμῶν,
ῷ ἔδωκας πολλὴν πρὸς σὲ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν οἰκτρὰν ἀναξίων ἡμῶν παράκλησιν
σὺν πάτρῳ Νικολάῳ εὐχέτη.

Αἴτησις καὶ μνημόνευσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἦν·

Κοντάκιον.

‘Ηχος β’. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Προστασίαν σε, Πάτερ Νικόλαε, ἔγνωμεν,
τὸν ἐκ Νάξου ἔνθεον Κυρίου θεράποντα.

Τῷ ναῷ σου, καὶ τῇ σεπτῇ εἰκόνι σου πιστῶς
προσερχόμεθά σε προσκαλεῖν,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
πρόφθασον ἐν κινδύνοις καὶ πάρεσο ἐν ἀνάγκαις,
τὰς ἐπηρείας τῶν δεινῶν
διώκων τοῖς θαύμασι.

Προκείμενον

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη' 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὄρατε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν
μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἡλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀνθρώπῳ ἐκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν
ἔξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ
ὅρη, πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται
εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ
μᾶλλον, ἥ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ πεπλα-

νημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ρῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἅγίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Κύριε φιλάνθρωπε, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα
τὰ σύμπαντα γέμουσι δωρεῶν σῆς χάριτος
καὶ χρηστότητος.

Θλίψεις ἀπελαύνονται, νόσοι ἐκδιώκονται
καὶ δαιμόνων φυγαδεύονται σφοδρὰ τοξεύματα,
κίνδυνοι παντοῖοι ἐκλείπουσιν,
Ἄγγελων καὶ Ἀγίων δὲ τάξεις
ἀοράτως παρίστανται,
ἐν οἷς καὶ πρεσβύτης Νικόλαος Πλανᾶς ὁ ταπεινὸς
ἡμῶν προστάτης γινώσκεται προσεπικαλούμενος.

‘Ο Ιερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

‘Εκφώνησις· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ συνέχεια τοῦ Κανόνος.

‘Ωδὴ ζ’. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

‘Ιερᾶ σου προθέσει
τῷ Σωτῆρι σαύτὸν ἀφιέρωσας,
καὶ τῆς Ἱερωσύνης στολὴν ἡμφιεσμένος
ἐκ βαθέων ἀνέμελπες.
‘Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Ἄγγελόμορφος ὥφθης,

λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, Πάτερ Νικόλαε,
τῆς χάριτος ἀκτῖσι, τὴν δύψιν ηὔγασμένος,
καὶ μετάρσιος ἔλεγες·

‘Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναῷ σου ἐν ἀγίῳ,

ἔξαιτούμεθα, Πάτερ Πλανᾶ Νικόλαε,
εὐλόγει οὐρανόθεν, σοὺς ταπεινοὺς ἰκέτας,
καὶ διάσωσον ψάλλοντας·

‘Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ικετεύομεν πάντες,

Θεοτόκε, οἱ δοῦλοί σου οἱ ἀνάξιοι·
πλήθει ἀμαρτημάτων, περιπεσόντας ρῦσαι,
τῷ Υἱῷ σου νῦν κράζοντας·

‘Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

‘Ωδὴ η’. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ τὴν παράκλησιν δέξαι,
τῶν σῶν τέκνων, Νικόλαε Πάτερ,
τῶν ὑπερψυχούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορα κυκλόθεν, τῆς σῆς εἰκόνος, θεόφρον,
ἀθροισθέντας τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας
καὶ ὑπερψυχοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέησιν δέξαι ὄνόματός σου μνησθέντων,
καὶ μνημόνευε ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου·
καὶ γὰρ ἐπ' ἐλπίδι τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον

Η προσφιλής σοι Ναξίων νῆσος γεραίρει,
Ἐκκλησία δὲ ἀξίως ὑμνεῖ σε,
τὸν τῆς Θεοτόκου νυχθήμερον ἰκέτην.

‘Ωδὴ θ’. Κυρίως Θεοτόκον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἴεροφάντην
Πλανᾶν Νικόλαον, Νάξου τὸ βλάστημα,
ἀντιδιδόντα σοι εὔκαιρον τὴν βοήθειαν.

Ο πάνσεπτος πρεσβύτης, οἰκεῖος ὑπάρχων,
ἡμῖν εὐήκοα ὅτα τείνει τοῖς μέλπουσιν
αὐτῷ τὴν ὕμνησιν καὶ παράκλησιν.

Υγραίνοντι προσώπῳ, δακρύων ἔκχύσει,
Πάτερ Νικόλαε, σὲ ἰκετεύομεν·
ἀντιλαβοῦ, ἀγαθέ, τῶν παρακαλούντων σε.

Θεοτοκίον

Πανάχραντε Παρθένε, Μῆτερ Θεοῦ Λόγου
‘Ἄγιῷ Πνεύματι τοῦτον κυήσασα,
σὺν ἴερεῖ Νικολάῳ Πλανᾷ με φρούρησον.

Μεγαλυνάρια

”**Α**ξιόν ἐστιν ως ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν
καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἥλιακῶν,
τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας,
τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

”**Α**πὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν
ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή·
πρὸς Σὲ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην,
ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Καὶ τοῦ Ἅγιου.

Χαίροις ὁ τῆς Νάξου θεῖος βλαστός,
καὶ τῶν Ἱερέων ὁ ἐν πᾶσιν ὑπογραμμός,
ἐλεημοσύναις, νηστείαις, ἀγρυπνίαις
καὶ προσευχαῖς σχολάζων, Πάτερ Νικόλαε.

Κεχαριτωμένος παρὰ Θεοῦ,
καὶ ἡγλαϊσμένος τῷ ἀκτίστῳ θείῳ φωτὶ

ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, Νικόλαε ώράθης,
ἔμφαίνων τοῖς ἀνθρώποις δόξαν τὴν ἄρρητον.

Τὸν ἡγιασμένον σε τοῦ Θεοῦ
πιστὸν οὐκονόμον μυστηρίων πνευματικῶν,
χάριτος ποικίλης, γινώσκοντές σε μύστην,
Νικόλαε αἴτοῦμεν, ἡμῶν μνημόνευε.

Θρόνῳ παριστάμενος τῷ σεπτῷ
μετὰ παρρησίας νῦν ἵκετευε τὸν Χριστόν,
σοῦ γὰρ ἐπακούων, δωρεῖται τοῖς αἵτοῦσι
δόματα ὃν περ χρήζομεν καὶ ἴامατα.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον... “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

“Ηχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὰς τοῦ πλάνου παγίδας ἐκφυγών, ἰερώτατε,
ἀπλανῶς ἐπορεύθης, διὰ βίου Πατὴρ ἡμῶν,
Νικόλαε ἀοίδιμε Πλανᾶ,
οὐράνια χαρίσματα λαβών,
ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις,
ἰερουργῶν ὁσίως τῷ Κυρίῳ σου·

“Ον περ καθικετεύων ἐκτενῶς,
Νάξιον ίεράτευμα,
πρέσβευε δωρηθῆναι καὶ ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Αἴτησις· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Καὶ μνημόνευσις.

Ἐκφώνησις· “Οτι ἐλεήμων...

Καὶ Ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι’ εὐχῶν» ψάλλεται τὸ ἐπόμενον ἐπισφραγιστικὸν τροπάριον.

“Ηχος β’. “Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάτερ, τοῖς λειψάνοις σου ἐγγύς,
καὶ σεπτῆς εἰκόνος σου πρόσθεν,
τὰς ἴκεσίας ἡμῶν
σοὶ ἀνατιθέμεθα,
ὅπως πρεσβείαις ταῖς σαῖς
τὰ ἐλέη δεξώμεθα
Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος,
καὶ παρακαλοῦμέν σε
οἱ ἐν ἀνάγκαις πολλαῖς.
Îλεων ἡμῖν τὸν Δεσπότην
τῇ σῇ δυνατῇ παρρησίᾳ
ποίησον Νικόλαε μακάριε.

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...